

Aabrahami usk

Kas me siis tühistame Seaduse usu läbi? Ei sugugi! Me vaid kinnitame Seadust.

[Rm 3:31](#)

*Hingamispäev, 28. oktoober
Annalisa Miller (St. Catherine, Jamaica)*

Sissejuhatus. **Ustavate tasu?**

[Rm 4:13-17](#); [Gl 3:7-9](#)

Oli mu viimane aasta medkoolis ja lõpueksamid olid lähedal. Need lõpueksamid pidid kindlaks määrama, kas lõpetame kooli ja kas meist saavad arstid. Me kõik olime väga mures, sest me olime viis aastat medkoolis õppinud ja siiani palju eksameid teinud, aga kui see eksam ebaõnnestub, pannakse meie unistus arstiks saada ootele. See oli intensiivse õppimise ja harjutamise aeg.

Jumal tasub oma ustavatele teenijatele.

Mõned nädalad enne neid eksameid õppisid mu kursusekaaslased seitse päeva nädalas. Mäletan, kuidas üks sõber ütles: „Anna, mul on kahju, et sa ei saa hingamispäeval õppida, sest nii palju on vaja teha.“ Ma naeratasin ja ütlesin talle, et see ei ole probleem. Ma õppisin nii, kuidas suutsin, aga kui jõudis kätte hingamispäev, siis tuli õppimisse paus.

Mul oli palju õppida, aga ma otsustasin, et pean Jumalale ustavaks jääma, sest seesama Jumal, kes tõi mind läbi viiest aastast medkoolis, aitab mind ka sellest eluperioodist läbi. Ma uskusin, et Tema juhib ja õpetab mind. Ma ei täitnud üksnes oma unistust arstiks saada, vaid lõpetasin oma kraadiõppeprogrammi kõrgeima tulemusega. Kes muu võis see olla kui Jumal? Jumal tasub oma ustavatele teenijatele.

Aabraham oli Jumala mees, ustav ja kuulekas. Jumal pani ta proovile, kuid ta jäi ustavaks ja kuuletus Jumala korraldusele, isegi kui ta seda ei mõistnud. Jumal tasus Aabrahami vankumatu ustavuse eest. Jumal täitis Aabrahamile antud tõotuse ja tegi temast paljude rahvaste isa. Nagu loeme [Rm 4:13-17](#), näeme, et Jumal andis Aabrahamile tasu mitte seaduse pärast, vaid tema usu pärast Jumalasse. Samamoodi annab Jumal tasu inimestele Talle ustav olemise eest. Seadus kehtib meile ka tänapäeval, kuid õigeksmõistmine ei toimu seadusele kuuletumise tõttu, vaid hoopis meie usu kaudu Jumalasse. Issandat armastades saab seadusele kuuletumine meie olemuse osaks, kuid me peame alati meeles pidama, et meid päästetakse üksnes Jumala armu ja halastuse tõttu, mitte sellepärast, mida oleme teinud.

Sellel nädalal keskendub meie õppetükk Aabrahami usule. Jõua seda lugedes Jumalale lähemale ja saa juurde julgust vaimulikuks eluks koos Temaga.

*Pühapäev, 29. oktoober
Joanna Johnson (St. Catherine, Jamaica)*

Logos. Jumala usaldamine hoolimata ...

[1Ms 12:1-4](#); [15:6](#); [17:15, 16](#); [1Ms 22](#); [Hb 11:8](#)

Vankumatu kristlane Mariah oli just koondamise tõttu töö kaotanud. Ta oli väga mures, sest lisaks endale pidi ta hoolitsema oma haige tädi eest, kes oli ta enda juurde võtnud, kui ta ema suri. Novembri lõpus nõudis korteriperemees, et Mariah peab asjad pakkima ja üüri maksmata jätmise tõttu lahkuma. Mariah'l ei olnud kuhugi minna, kuid ta uskus, et Jumal hoolitseb tema eest, kuigi ta ei näinud ega mõistnud Jumala plaane. Nii ta siis pakkis usus oma asjad, lahkus korterist ja andis järgmise

sammu Jumala hoolde. Nagu välja tuli, oli Jumalal Mariah' jaoks plaan ning kui ta seisis seal kõnniteel kodutu ja külmetavana, andis Jumal tema palvetele vastuse.

Usu omamine tähendab, et me peame usaldama Jumalat, et Ta vabastab ja kaitseb meid ning hoolitseb meie eest vastavalt Tema, mitte meie tahtele.

Mida tähendab tegelikult usu omamine? Kas see tähendab usaldamist isegi siis, kui me teed ei näe? Kas see tähendab usaldamist, et Jumal täidab kõik meie vajadused? Jah, seda see tähendab. Usu omamine tähendab, et me peame usaldama Jumalat, et Ta vabastab ja kaitseb meid ning hoolitseb meie eest vastavalt Tema, mitte meie tahtele.

Usus juurtest lahti kistud ([1Ms 12:1-4](#); [Hb 11:8](#))

Kujuta ette, kui segaduses pidi Aabraham olema, kui Issand tuli tema juurde ja nõudis, et ta kisuks oma juured lahti ja läheks „maale, mille ma sulle näitan“ ([1Ms 12:1](#)). Sellele korraldusele kuuletumine nõudis Aabrahmilt kindlasti erakordset usku. „Usus oli Aabraham kuulekas, kui teda kutsuti minema paika, mille ta pidi saama pärandiks, ja ta läks välja, teadmata, kuhu ta läheb.“ ([Hb 11:8](#)) See näitab, et Aabraham oli tugeva usuga mees. Ta uskus, et Jumal teeb nii, nagu on töötanud. Ta usaldas Jumala sõnu ilma et talle oleks kogu aeg kinnitatud ja meenutatud, et Jumal on temaga. See on eeskuju meile kõigile, et meie usk Jumalasse peaks olema sama tugev ja vankumatu. Me peaksime elama usu elu samamoodi nagu Aabraham.

Suur tasu ustavatele ([1Ms 15:6](#); [17:15, 16](#))

Kuigi Aabraham oli suur usumees, oli ta sõnud, sest tema naine Saara ei saanud last. Aabrahami jaoks oli see eriti probleemne, sest Jumal oli töötanud, et ta on viljakas, „paljude rahvaste isa“ ([1Ms 17:4](#)). Kuidas on võimalik olla „rahvaste isa“, kui tal pole ühtki last? Aabrahami lahendus sellele probleemile tuli [1Ms 15:1-4](#), kui ta pakkus, et tema sulasest Elieserist võiks saada tema pärija. Kuid Jumal ei kiitnud seda heaks. Pealegi oli Jumal andnud Aabrahamile töötuse ([1Ms 15:4](#)) ja kui üldse midagi teame, siis seda, et Jumal ei tagane oma sõnast. Ta tasub rikkalikult neile, kes ilmutavad usku Tema töötustesse ja on Tema tahtele kuulekad. Viimaks, pärast mitmeid katsumusi, andis Jumal Aabrahamile ja Saarale tasu lapse näol. Saara, kes lapseootele jäi, ei olnud üksnes viljatu, vaid nüüd oli ta ka juba liiga vana ([Hb 11:11](#)). Missugust vägevast Jumalat me teenime! Kuigi Aabrahamil olid selles asjas omad vead, andis Jumal talle siiski tasu, sest puudustest hoolimata mõisteti Aabraham usu läbi õigeks. Selle tulemusena lasi Jumal asjadel tema hüvanguks toimuda. Ta andis Aabrahamile pärija, ime ja õnnistuse, millest Aabraham ja Saara võinuksid üksnes unistada, kui poleks olnud Jumalat.

Tõsiselt proovile pandud ([1Ms 22](#))

Aabrahami elu tõenäoliselt kõige raskem katsumus tuli [1Ms 22](#), kui Jumal nõudis temalt kummalist asja. „Ja tema ütles: „Võta nüüd lisaks, oma ainus poeg, keda sa armastad, ja mine Morijamaale ning ohverda ta seal põletusohvriks ühel neist mägedest, mis ma sulle nimetan!“ ([1Ms 22:2](#)) Kas sa suudad ette kujutada, mida pidi Aabraham tundma? Tal kästi ohverdada oma töötatud poeg mägedel altaril. See oli kindlasti raske otsus. Kuid Aabraham ei seadnud Jumala korraldust kahtluse alla. Kui oli aeg tegutseda, siis ta tegutses. Ta ei kõhelnud Jumala tahtes, kuigi selle tulemusena pidi ta oma ainsa poja kaotama. Ta tõusis järgmisel päeval üles ja hoolimata korralduse raskusest rändas ta Jumalat täielikult usaldades selle mäe poole, mille Jumal talle näitas, et poeg ohvriks tuua. Nagu loost selgub, Jumal sekkus ja päästis lisaks elu, kui Ta nägi Aabrahami kuulekust Tema käsule. Pidagem meeles, et Jumal ainult ei sekkunud, vaid Ta andis Aabrahamile ka tasu kuulekuse eest. „Sellepärast et sa seda tegid ega keelanud mulle oma ainsat poega, ma õnnistan

sind tõesti ja teen su soo väga paljuks – nagu tähti taevas ja nagu liiva mere ääres – ja su sugu vallutab oma vaenlaste väravad! Ja sinu soo nimel õnnistavad endid kõik maailma rahvad, sellepärast et sa võtsid kuulda mu häält!“ ([1Ms 22:16–18](#)) See on ustav ja truu Jumal! See näitab meile, et ka meie peame – sarnaselt Aabrahamiga – usaldama Jumala juhtimist ja suunamist, isegi kui see võib meie enda plaanide ja soovidega vastuollu minna. Samamoodi nagu Aabraham, peame ka meie uskuma Jumala väge ja olema valmis Talle kuuletuma, sest Tema plaan on suurem kui ükskõik mis, mida oskame üldse küsida või ette kujutada.

VASTA

1. Kui suur on sinu usk Jumalasse?
2. Kui on üks asi, mida sa oled Aabrahamilt õppinud, siis mis see on?
3. Missugused on mõned võimalused, kuidas saad tugevdada oma usku Jumalasse?

Esmaspäev, 30. oktoober

Mario Thompson (St. Catherine, Jamaica)

Tunnistus. Töötuste pärija

[1Ms 12:1–3](#)

„Aabraham sai Jumalat sõnumi: „Mine oma maalt, oma sugukonnast ja isakojust maale, mille ma sulle näitan!“ Selleks, et Jumal saanuks Aabrahami kasutada oma pühade seaduste hoidjana, pidi Aabraham lahti rebima sidemed senise kodu ja ümbruskonnaga. Sugulaste ja sõprade mõju takistanuks Issandal soovitud viisil oma sulast kasvatamast. Nüüd, kui Aabraham oli erilises mõttes taevaga ühenduses, pidi ta elama võõrsil. Tema iseloom pidi maailma omast erinevama. Aabraham poleks suutnud selgitada oma teguviisi nii, et tema sõbrad oleksid teda mõistnud. Vaimulikke asju mõistetakse vaimulikult ning Aabrahami ebajumalaid teenivad sugulased poleks mõistnud tema motiive ja tegusid. ...

„Paljud inimesed pannakse Aabrahami sarnaselt proovile.“

Aabrahami jaoks polnud selline proovilepanek kerge; nõutav ohver polnud väike. Teda sidusid kodumaa, sugulaste ja koduga tugevad sidemed. Kuid ta ei kõhelnud kuuletumast kutsele. Ta ei esitanud küsimusi töötatud maa kohta – kas maa oli viljakas, kas sealne kliima oli tervislik ja kas seal saaks kergesti heale järjele. Jumal oli rääkinud ja Tema sulane kuuletus. Sulase jaoks oli õnnelikem paik maa peal see, kus tema Jumal teda näha soovis.

Paljud inimesed pannakse Aabrahami sarnaselt proovile. Nad ei kuule Jumala häält lausa taevast kõnelemas, kuid Ta kutsub neid oma Sõna õpetuste kaudu ja sündmuste kaudu, mida Tema juhtivus esile toob. Võib-olla tuleb neil loobuda paljutöötavast ametist, meelepärasest ja tulutoovast sõpruskonnast ning lahkuda sugulastest, et astuda tee, mis näib pakkuvat ainult enesesalgamist, raskusi ja ohvreid. Jumal on andnud neile töö; kerge elu ning sõprade ja sugulaste mõju takistaksid just selliste iseloomuomaduste arenemist, mis aitaksid neil seda tööd teha. Jumal kutsub neid eemalduma inimlikest mõjudest ja inimlikust abist ning lootma ainult Temale, et Tema saaks ennast neile avada.* Kas sa võtad täna kutse vastu?

VASTA

Missuguse õppetunni võime saada Aabrahami elust usu kohta ja suhte kohta Jumalaga?

* Ellen G. White, „Patriarhid ja prohvetid“, orig lk 126, 127.

Teisipäev, 31. oktoober
Ava-gaye Chambers (St. Catherine, Jamaica)

Tõendusmaterjal. **Usk ja selle läbimurre**

[1Ms 12:1, 2](#); [15:13, 14](#); [Js 41:8](#); [Hb 11:6, 17–19](#)

Kuigi Aabraham oli Terahi poeg, kahtles ta oma isade usus ja otsis Tõde. Jumalal oli Aabrahami jaoks plaan – Ta kutsus ta kodumaalt välja tema jaoks tundmatule maale. Aabraham läks kõhklemata, sest teadis, et Jumal soovib talle head. Kui Aabraham rändas töötatud maale, juhtus palju asju, kuid üks on nii oluline, et väärrib mainimist: kui Aabraham sai usus tugevamaks, käskis Jumal tal ohverdada oma poeg lisak põletusohvriks, et tõestada oma usku ([1Ms 22](#)). Aabraham kuuletus, tõi lisaki Morja maale ja pani ta altarile, pakkudes teda ohvriks Issandale. Samal silmapilgul keelas Issand tal lisakit tappa ning andis talle poja asemel ohverdamiseks jäära. Aabraham pani sellele paigale nimeks „Issand näeb“.

Ta hoolitseb meie eest, Ta tegutseb alati õigeaegselt, mitte meie, vaid enda ajastuse järgi.

Tasu, mille saame lihtsalt usu omamise eest, ning Jumala erakordsed õnnistused peaksid motiveerima meid ustavad olema. See ilmneb Aabrahami elus ning kui Aabrahami usk tegi ta täiuslikuks, suudab meie usk sama.

Olgem julged ja kuulekad meie Issandale ja Päästjale. Tema on meie Issand, kes näeb. Ta hoolitseb meie eest, Ta tegutseb alati õigeaegselt, mitte meie, vaid enda ajastuse järgi.

VASTA

1. Mida saame meie tänapäeval kasutada, et see meenutaks meile, et Jumal on alati oma töotustele ustav?
2. Kuidas saame julgustada teisi ustavad olema?

Kolmapäev, 1. november
Shandel Lawrence (St. Catherine, Jamaica)

Praktiline juhend. **Järgi juhti**

[Rm 4](#); [Gl 3:11](#); [1Jh 2:3–6](#)

Pühakirjast on selge, et Jumala rahvast on alati kutsutud üles usust elama. Usk on meie igapäeva elu osa. Usu kaudu saavutame paljud oma eesmärkidest. Endasse ja oma võimetusse uskumine toob kaasa edu, kuid usk, milleks meid üles kutsutaks, ei ole usk endasse ja oma võimetusse. Meid kutsutakse üles usaldama Jumalat, uskuma, et Tema teeb meie heaks seda, mida me ise enda jaoks teha ei suuda. [Rm 4:13–15](#) on öeldud, et Aabrahamile ja tema järeltulijatele ei antud töotust mitte seaduse kaudu, vaid usuõiguse kaudu, sest seaduse kaudu ei oleks see võimalik ([Gl 3:11](#)). Seadus on kaart, mis juhib töotuse juurde ([1Jh 2:3–6](#)). Tee töotuse juurde sõltub meie usust Jumalasse, mitte meie võimest kaarti lugeda ja mõista, sest ilma usuta Issandasse on see võimatu teekond.

Meid kutsutakse üles usaldama Jumalat, uskuma, et Tema teeb meie heaks seda, mida me ise enda jaoks teha ei suuda.

Aabraham õppis ustav olema ja demonstreeris seda läbi kogu elu. Ta kuuletus Jumala korraldusele ja sai oma kuulekuse eest tasu. Järgnevalt on mõned põhjused, miks suutis Aabraham Jumala korraldusele kuuletuda. Kui neid järgime, suudame samuti Jumalale kuulekad olla ja saame kuulekuse eest tasu.

1. *Ta tundis Jumala häält.* Seetõttu oli tal võimalik Jumala juhtnööre järgida. Jumala hääle tundmiseks peame veetma aega Tema Sõnaga ja suhtlema Temaga palve kaudu.

2. *Ta järgis Jumala korraldusi.* Ükskõik missugused olid Jumala juhtnöörid, Aabraham kuuletus neile ([1Ms 22](#)). Piiblis on kirjas, et sõnakuulmine on parem kui ohver ([1Sm 15:22](#)). Seega on Jumala juhtnööride järgmine usu ilmutamisel oluline.

3. *Ta usaldas Jumalat.* Aabrahami usk Jumalasse peaks inspireerima meid Jumala võimekuses mitte kahtlema. Aabraham jäi ustavaks ja kuulekaks isegi oma elu keerulistes olukordades ([Rm 4:18-22](#)). Tema usaldus Jumalasse oli nii suur, et Piiblis on öeldud: „Ta uskus Issandat ning see arvati temale õiguseks.“ ([1Ms 15:6](#)) Me peame usaldama Jumalat, et Ta juhib meid nii, nagu on meie jaoks parim, isegi siis, kui tundub, et Jumala töötused meie elus ei täitu. Pidagem alati meeles, et Jumal on ustav ja teeb seda, mida on töötanud. Aabraham ei uskunud endasse ega oma naisesse, vaid Jumala väesse. Tema lootus oli rajatud Issandale ja juurdunud usus ning meie peaksime tegema sama. Usaldame ja kuuletagem, sest see on parim tee!

Neljapäev, 2. november

Renaldo Mcleod (St. Catherine, Jamaica)

Arvamus. Usk nõuab tegevust

[Rm 4:19](#)

Mida tegi Aabraham, et demonstreerida oma usku Jumalasse ja nõuda töötuste täitumist? Lihtsalt öeldes on usk Jumalasse teadmine, et Jumalal on vägi teha seda, mida Ta lubab teha õigel ajal ja oma sõna täpsusega. Aabraham teadis seda ja selle tulemusena kuuletus ta Jumala häälele – ta lahkus oma kodumaalt, sõpradest ja sugulastest seitsmekümne viie aastasena, et elada võõral maal ([1Ms 12:1-4](#)). Paljud sooviksid esitada küsimuse, mida Aabraham ei esitanud: miks pidi Aabraham lahkuma?

Mõnikord on parim tegevus ootamine.

Alati kui meie olukord näib lootusetuna, on see just see aeg, mil meie Jumal tegutseb kõige paremini. Tema jõud saab meie nõrkuses täielikuks. Aabraham ja Saara olid omadega ummikus, just nagu paljud meist tänapäeval. Seitsmekümne viie aastasena sai Aabraham töötuse poja kohta ([1Ms 12:2-4](#)), kuid see töötus täitus alles kakskümmend viis aastat hiljem ([Rm 4:19](#)). Mõnikord on parim tegevus ootamine. Jumal ei hiline kunagi. Ta teeb asju omal ajal ja Ta on alati õigeaegne! Samal ajal, kui ootad, P-A-L-U.

P – Pane end Jumala õnnistuste vastuvõtmiseks valmis. Kui Jumal ütleb, et Ta teeb midagi, siis Ta teeb seda.

A – Allu. Kui me tunnistame, kui lootusetu on meie olukord ilma Jumalata, juhib usk meid alistuma ja Jumala tahtele alluma ning alles Siis saab Tema meis täiuslikuks.

L – Loe Jumala töotusi üle võimalikult sageli. Ootamine ei ole nii lihtne, kui see võib tunduda. Julgusetus hiilib ligi ja püüab sundida hinge loobuma sellest, mida Jumal on oma Sõnas töötanud. See pärast on hea mõte julgustada ennast nii, et kirjutad Jumala töötused enda jaoks üles ja loed neid iga päev uuesti.

U – Usalda Jumala võimsat väge. Tema jaoks ei ole miski liiga raske. Pea meeles, Ta on kogu maa Looja, Ta lõi meid. Ükski probleem ei ole Jumala jaoks nii raske, et Ta ei suudaks seda lahendada, ükski haigus e ole liiga kaugele arenenud, et Jumal ei suudaks tervistada, ükski harjumus ei ole liiga halb, et Jumal ei suudaks seda murda ning mitte keegi ei ole läinud liiga kaugele, et Jumala ei ulatuks temani.

Aabraham näitas, et usk Jumalasse nõuab tegevust, et Jumala töotusi kätte saada. Missuguse tegevuse võtad sina täna ette?

VASTA

1. Miks meie kui kristlased muretseme nii väga, kui seisame silmitsi olukorraga, mis tundub lootusetu?
2. Missugust tegevust nõuab sinu usk selleks, et sa saaksid päästetud?

Reede, 3. november

Kim Peckham (Sharpsburg, Maryland, USA)

Uurimine. *Usk on pilet*

[Rm 4:1–8](#)

KOKKUVÕTE

Ei ole vaja Piibli tegelaste elu väga palju lugeda avastamiseks, et nad olid tõsised patused. Taavetil, keda me teame kui üht Jumala soosikut, oli kätel nii palju verd, et tal keelati templit ehitada. Kuidas ta üldse taevasse jõuab? Samamoodi nagu ülejäänud meist – usu kaudu. Paulus ütleb, et me ei ole päästet ära teeninud oma imeheade tegudega. Ainus palk, mille oleme ära teeninud, on surm. Kuid usk on nagu kupong, mille abil saame nimetada Kristuse tegusid enda omaks. Üsna tore, kas pole?

TEGEVUSED

- Komponenti siiras laul, mis väljendab sinu võitlus kümne käsu pidamisel. Võid alustada laulu oma esimeste kogemustega seadusega ning lõpetada oma suhtumisega sellesse tänapäeval.
- Tee foto, mis sobib sinu lemmiksalmiga Psalmist 51 ja postita see sotsiaalmeediasse.
- Jaluta väljas ja otsi looduses midagi, mis sümboliseerib süütust ja uuendust, mida sa tunnend, kui tead, et sinu patud on andeks antud.
- Minge sõbraga välja ja visake üksteisele toorest muna. Mõttele, kuidas muna terve hoidmine sarnaneb püüdega Jumala seadust mitte rikkuda. Kui muna katki läheb, kas sul on vägi seda parandada?
- Tee nimekiri reeglitest, mis sul oli lapsepõlves kodus. Seejärel tõmba ring ümber neile, mida sa oma mäletamist mööda rikkusid. Helista pereliikmele, räägi reeglitest ja sellest, mida sa neist praegu arvad. Kas tunnend, et oled andeks saanud nende kordade eest, mil reegleid rikkusid? Kas sinu vanemad armastavad sind nende kordade pärast, kui sa järgisid edukalt reegleid, või sellepärast, et sa oled nende laps?
- Jaluta oma kodus ringi ja leia asju, mis on sul tasuta antud. Esita iga sellise asja juures tänupalve inimese eest, kes selle sulle andis, ning lõpeta tänuga Jumala armu tõendite eest sinu elus.

KOKKUVÕTE

[Rm 3; 4.](#)

Ellen G. White, „Suur võitlus“, 7. peatükk.

Marvin Moore, „The Gospel vs. Legalism“ (Pacific Press®, 2013).